

Rigsdagssamling, og der var den Gang regnet med, at denne Luksustoldlovs Fornyelse vilde give en Merindtægt paa Toldkontoen paa en 6 à 7 Mill. Kr.

Naar Merindtægten kun bliver 2,3 Mill. Kr., vil man altsaa se, at der har været en betydelig Nedgang i de Toldindtægter, som man den Gang mente at kunne regne med, men det hænger ogsaa sammen med hele den økonomiske Tendens, der har ligget i Aaret. Det hænger sammen med den mindre Indførsel, som jeg i og for sig ikke vil betragte som noget Onde, men som uvægerligt medfører Nedgang i Toldindtægterne, og det hænger endvidere sammen med en Nedgang i de importerede Varers Værdi, som naturligvis maa give sig Udslag paa Toldindtægterne overalt, hvor der er Tale om Værditoldsatser, og det er der jo paa ikke faa Omraader indenfor vor Toldlovgivning.

Forhøjelsen af Indkomst- og Formueskatten, som jeg omtalte for et Øjeblik siden, skyldes dels et bedre Ligningsresultat, end det var ventet, ved Skatteligningen i Foraaret 1925, og dels det nye Opkrævningssystem for Skatter, som er indført i Københavns Kommune i det sidste Aar. Dette nyindførte Opkrævningssystem har medført, at der for indeværende Finansaar har kunnet medregnes ogsaa Skatterne for det sidste Kvartal af 1925—26 for Københavns Vedkommende. Selv om dette Forhold lædes ude af Betragtning, ses det dog, at det er de direkte Skatter, der har holdt Indtægterne oppe i indeværende Finansaar, medens de indirekte Skatter viser nedadgaaende Tendens. Uden at komme ind paa en teoretisk Vurdering af Forholdet mellem de direkte og de indirekte Afgifters Evne til at holde i nedadgaaende Tider skal jeg dog konstatere her, at de indirekte Afgifter og Skatter ikke har vist sig at være nogen særlig solid Grundvold at bygge paa for Aaret 1925—26, og jeg kan tilføje, at den endelige Opgørelse af Skattebudgettet for 1926—27 yderligere vil forstærke denne Ken dsgerning.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Udgiftssiden paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger derom, da Anmærkningerne indeholder fyldige Oplysninger om de forskellige Ministeriers Udgiftsforøgelse. Som allerede nævnt er den Udgift, der foreslaas her, ca. 18 Mill. Kr. En meget betydelig Del heraf skyldes det forhøjede Lønniveau for Tjenestemændene, som har hersket i indeværende Aar paa Grund af de Lønforbedringer, der blev vedtaget i sidste Samling. Som en

Udgiftspost af ganske særlig Art mener jeg man bør lægge Mærke til den forøgede Udgift paa Landbrugsministeriets Budget. Dens samlede Udgiftsforøgelse paa Landbrugsministeriets Budget andrager 5,5 Mill. Kr.; af disse er de 4,5 Millioner Udgifter i Anledning af Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen.

Jeg skal derefter vende mig til § 26, der indeholder Formuebevægelserne i Statens Økonomi. § 26 udviser i det foreliggende Forslag en Indtægt paa 191 Mill. Kr. og en Udgift paa 193 Mill. Kr., saaledes at der her er en Merudgift paa ca. 2 Mill. Kr. Naar disse Indtægts- og Udgiftstal er saa store, som Forslaget viser, skyldes det, at Sommerens Konverteringslaan er ført paa denne Paragraf med Hensyn til saavel Indtægt som Udgift. Vil man se bort fra de Summer, disse Statslaanskonverteringer medfører, vil Indtægterne paa § 26 formindskes med 174 Mill. Kr. og Udgifterne formindskes med 171 Mill. Kr. Dels i selve § 26, saaledes som den foreligger i Lovforslaget, og dels i Bemærkningerne er der gjort udførligt Rede for de enkelte Poster, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, men jeg skal gøre et Par Bemærkninger om de Forslag paa § 26, der vedrører Afbetalingen af Statens Gæld.

Da de Indtægter, som skyldes Valuta-loven af December 1924, og som føres paa § 26, har vist sig at blive noget større end anslaaet paa Finansloven, har jeg ment at kunne foreslaa her paa Tillægsbevillingslovsforslaget, at Afdraget paa Statens Gæld til Nationalbanken i Anledning af Landmandsbankens Præferenceaktier forøges yderligere med 2 Mill. Kr. For mit eget Vedkommende kan jeg kun udtrykke min Glæde over, at det paa den Maade har været muligt saa hurtigt — maaske lidt hurtigere, end det var ventet — at afdrage denne ubehagelige Gæld, denne reelle Gæld, som Staten havde til Nationalbanken, og som skyldtes de Præferenceaktier, Staten havde maattet tegne i Landmandsbanken. Det er jo dette høje Ting bekendt, at jeg ikke tillægger disse Aktier nogen Værdi; det er maaske muligt, at dette mit Syn har vundet nogle flere Tilhængere, end det havde forleden Dag, da Spørgsmaalet behandlede her i Tinget. Altsaa, der foreslaas et ekstraordinært Afdrag paa denne Gæld paa ca. 2 Mill. Kr. Som nyt Afdrag paa Statsgælden er der posteret 1 Mill. Kr. paa den indenlandske Statsgæld; det er Afdrag paa det Laan, som blev optaget sidste Sommer til Afbetaling af det tidligere indenlandske Statslaan. Man vil altsaa se, a